

Kurz základní přípravy

Jako jeden z 384 nově příchozích vojáků jsem 10. 8. 2020 nastoupil ve Vyškově do KZP (Kurzů základní přípravy) pro vojáky z povolání, který je úvodem k vysokoškolskému studiu na Univerzitě obrany.

Před vstupem do objektu všichni kromě roušek dostali ještě gumové rukavice a proběhlo odebrání vzorků na Covid-19. Přidělili nám čtyři instruktory, dva stálé a jako výpomoc dva studenty Univerzity obrany. Ve skupině nás bylo dohromady 34, z toho 6 vojáků. Všichni jsme byli napjatí, jak budou vypadat prostory, ve kterých společně strávíme následující měsíc: Každý pokoj byl vybaven záchodem, koupelnou s umyvadlem a sprchovým koutem, dále několika skříněmi na oblečení, jídelním sto-

lem, postelemi, a dokonce i ledničkou s mrazicím boxem.

Dalším předmětem naší zvědavosti byla kvalita vojenské stravy. Tamější strava z mého pohledu předčila větší školních jídelen, na druhou stranu ji nelze porovnávat s domácí kuchyní. Obědy a večeře zpravidla tvořila teplá jídla, ale i k snídani jsme jednou za čas dostali míchaná vajíčka. Součástí stravy byly doplňky v podobě ovoce a cukrovinek. Hladem nikdo netrpěl, když jídlo nestačilo, mohli jsme si vzít celý bochník chleba nebo zbylé ovoce.

Všechny testy na Covid-19 vyšly negativní, výcvik mohl začít. Instruktoři byli přísní a důsledně na nás dohlíželi. My jsme měli strach úplně ze všeho kolem nás.

Hned první dny výcviku vám instruktoři ukáží, jak se máte v armádě chovat a jaká zde panuje hierarchie mezi nadřízeným a podřízeným. Současně vytvoří velmi přísný režim, ve kterém není místo pro přátelské chování. Systému se musíte podřídit. Voják se musí umět chovat, pořadově vystupovat, musí být řádně ustrojený a upravený, musí být dochvilný a ihned vykonávat rozkazy nadřízených. V tuto chvíli odchází spousta uchazečů, protože se s vojnou nedokáží ztotožnit.

Za polovinou kurzu už se činnosti, které ve vás dřív vyvolávaly strach, stanou rutinní. S instruktory si na sebe navzájem zvyknete, už víte, co máte a nemáte dělat, a tak mezi vámi panuje křehká úcta k tomu druhému. Na závěr kurzu začínáte mít instruktoře rádi a být se to někteří z nich snaží skrýt, také vás mají rádi, a dokonce jsou na vás pyšní. Před odjezdem domů jsme instruktorům zatleskali, rozešli jsme se v tom nejlepším, a budeme na ně dlouho vzpomínat. Pomocní ➤

Ve výcvikovém prostoru

